

V této práci se zabýváme kulturními aspekty, které mohou ovlivnit výkon při konsektivním tlumočení, konkrétně reáliemi každodenního života. V teoretické části nejprve definujeme pojem kultura ve vztahu k translatoologii. Mezi různými kulturami existují větší či menší rozdíly a chápání světa a skutečnosti se podle příslušníků různých kulturních společností liší. Je úlohou překladatele, aby tyto rozdíly překlenul a umožnil mezi osobami úspěšnou komunikaci. Aby svému úkolu dostál, má k dispozici určité množství překladatelských postupů, které však musí volit obezřetně a s ohledem na znalosti a očekávání adresátů. Úloha tlumočnicka je o to těžší, že na volbu adekvátního řešení nemá příliš času. Konsektivní tlumočnick má sice možnost požádat řečníka o upřesnění, nemůže si však na rozdíl od překladatele danou reálii dohledat.

Práce se věnuje ověření pracovní hypotézy, podle které se profesionální tlumočníci díky bohatším zkušenostem z oblasti tlumočení dopustí méně chyb a vynechávek a ze strategií častěji použijí ekvivalenci nebo vysvětlení, zatímco studenti častěji převedou reálii jako takovou (pomocí transference nebo doslovného překladu) i v případech, kdy tato reálie jako taková v přijímající kultuře neexistuje. Hypotéza se vztahuje na tlumočení v obou směrech.

V empirické části popisujeme